

skal foretages almindeligt valg af vurderingsmænd og stedfortrædere pr. 1. april 1958. Når man således foreslår, at almindeligt vurderingsmandsvalg skal finde sted i årene 1958, 1962, 1966 og så fremdeles, må dette ses i forbindelse med, at de almindelige vurderinger efter forslaget skal foretages i 1956, 1960, 1964 og så fremdeles. Det må anses for meget ønskeligt, at nye vurderingsmænd får et par år at fungere i, forinden de skal beskæftige sig med en almindelig vurdering, ligesom det vil være mest hensigtsmæssigt, at de samme vurderingsmænd, som har været med til en almindelig vurdering, i så stor udstrækning som muligt kan yde bistand ved klage- og revisionsbehandling af den almindelige vurdering. Ved de foreslåede regler opnås tillige, at valgperioden for vurderingsmændene og disses stedfortrædere i alle tilfælde vil falde sammen med vedkommende kommunalbestyrelses funktionsperiode.

Til stk. 3. Det fastslås her, at hvis en vurderingsmand fratræder i løbet af valgperioden, skal den for ham valgte stedfortræder fungere i hans sted i den resterende del af valgperioden, således at valg af ny vurderingsmand ikke skal finde sted. Dette er i overensstemmelse med, hvad der nu er praksis.

Til § 23.

De her foreslåede regler om vurderingsrådene og vurderingsformændene svarer i alt væsentligt til de nugældende regler, jfr. for vurderingsformændenes vedkommende lov nr. 289 af 3. juli 1942, dog at man i konsekvens af, at vurderingsperioden foreslås nedsat fra 5 til 4 år, foreslår, at vurderingsformændene skal udnævnes for 8 år ad gangen i stedet for som nu for 10 år ad gangen, hvorved nyudnævnelse af vurderingsformænd ligesom nu vil ske i den midterste del af vurderingsperioden.

Til § 24.

De foreslåede regler om skyldrådene er overensstemmende med den ordning, der nu er gældende. For København, Frederiksberg og 10 større købstæder var der ikke tidligere oprettet skyldråd som en melleminstans, således at vurderingsrådene her direkte sorterede under ligningsdirektoratet og ligningsrådet, ligesom klage over vurderingsrådenes ansættelser skulle indgives direkte til landsskatteretten. Ved finansministeriets bekendtgørelse af 13. juli 1954 blev der imidlertid med virkning fra 1. september 1954 oprettet en særlig skyldkreds for København og Frederiksberg, ligesom de 10 større købstæder blev henlagt under vedkommende amts-skyldkreds.

Ifølge de nugældende regler må en amtsråds-kreds

ikke deles i flere skyldkredse. Denne bestemmelse er ikke medtaget i forslaget. En amtsråds-kreds kan i udstrækning være så stor, at det er uhensigtsmæssigt, at den skal udgøre en enkelt skyldkreds.

Til § 25.

Efter de nugældende regler kan der til bistand ved vurdering af skovejendomme af finansministeren beskikkes sagkyndige medhjælpere, som kan tilkaldes, når vurderingsrådet ønsker det, og skal tilkaldes, når det begæres af skyldrådsformanden, ejeren, ligningsrådet eller landsskatteretten. Ligeledes kan der ved vurdering af industrielle ejendomme tilkaldes sagkyndig medhjælp af vurderingsmyndighederne.

Med hensyn til de sagkyndige medhjælpere ved vurderingen af skove, herunder hede- og klitplantager, foreslås det, at medhjælperne, der hidtil af finansministeren er blevet beskikket uden tidsbegrænsning, fremtidig skal beskikkes for 8 år ad gangen ligesom vurderingsformændene. Det foreslås derhos, at der efter samme regler skal beskikkes sagkyndige medhjælpere ved vurdering af frugtplantager, idet der også her formenes at være trang til sagkyndig bistand for vurderingsmyndighederne.

For industrielle ejendommers vedkommende kan man formentlig blive stående ved reglen om, at fornøden sagkyndig medhjælp tilkaldes for hvert forekommende tilfælde for sig. En betingelse for, at sagkyndig medhjælp her kan tilkaldes, bør det formentlig være, at den industrielle ejendom er af særlig karakter.

Fastsættelsen af de nærmere regler for, i hvilket omfang sagkyndig medhjælp ved vurderingen af skove og frugtplantager skal eller kan benyttes af vurderingsmyndighederne, foreslås henlagt til ligningsrådet. Den nugældende bestemmelse om, at ejeren af en skovejendom altid kan forlange, at en sagkyndig medhjælper bistår ved vurderingen, er ikke optaget i forslaget. Det har i praksis vist sig, at der ikke er trang til bestemmelsen, og ejeren vil desuden i denne henseende være tilstrækkeligt beskyttet gennem sin adgang til klage og den ret til tilkaldelse af den sagkyndige medhjælper, som ved forslaget tillægges landsskatteretten. Afgørelsen af, om der i de enkelte tilfælde skal tilkaldes sagkyndig medhjælp ved vurderingen af en industriel ejendom, foreslås henlagt til ligningsdirektoratet.

Til § 26.

Man har overvejet, om der ikke af hensyn til omfanget af det arbejde, der påhviler skyldrådet og i særdeleshed skyldrådsformanden, burde ansæt-